

اسم زمان اسم مکان از لغوی مجرور و از باب فضیل است
 و از مثال مطلق بر وزن فعل میاید همچون مضرب و موعده
 و از غیر ماضی که عین و از ماضی مطلق بر وزن فعل
 میاید همچون مفضل و مرمی و از غیر لغوی مجرور بر
 اسم مفعول میاید همچون مکوم و مدجرج اسم زمان
 و اسم بر سر صیغه میاید مثل مقرب یکجای زون و
 وقت زون صیغه واحد اسم زمان و اسم مکان است
 مفرقان و وجای زون و وقت صیغه تشبیه اسم
 زمان و اسم مکان مقاربان به جایهای زون
 و وقتهای زون صیغه جمع اسم زمان و اسم مکان
 اسم آیت از لغوی مجرور بر وزن مفضل و مفضا
 و قاعل و مفعلی آید همچون محلب و مقراض لغوی
 و عام و مکانه اسم آیت نیز بر سر صیغه میاید مقاربان

یک آیت زون صیغه واحد اسم آیت مفرقان و وجای
 زون صیغه تشبیه اسم آیت مقاربان به جایهای زون
 صیغه جمع اسم آیت مفضل و مفضا
 را بود و وجه مؤنث را بود که اسم به هم فکرت بود که
 یک مرد زنده تر صیغه واحد مذکر اسم تفضیل از باب
 دو مرد زنده تر صیغه تشبیه مذکر اسم تفضیل از باب
 همه مردان زنده تر صیغه جمع مذکر اسم تفضیل
 آن که مؤنث را بود و قریب کین زنده تر صیغه
 واحد مؤنث اسم تفضیل ضربان دوزن زنده تر
 صیغه تشبیه مؤنث اسم تفضیل ضربان همه زمان زنده
 صیغه جمع مؤنث اسم تفضیل
 تفضیل و آیت
 اسم زمان

King Saud University

King Saud University

Copyright © King Saud University